

O ŽÁRLIVÉM MLÁDENCI A TRAMPOTÁCH KRÁLOVSKÉHO NAMLOUVÁNÍ

Poprvé sehráno v září roku 1996 na akci Kepler na Točniku

OSOBY A OBSAZENÍ

KRÁL, Václav IV., na Točniku pobývající..... Štěpán Benyovszký
RÁDCE, velký manipulátor.....Tadeáš Petr
ŠAŠEK, velký moralizátor.....Lukáš Rumlena
CHLAPEC, velký tupec.....Jakub Mazur nebo Ondřej Gabriel
DĚVČE, velká krasavice.....Magdalena Lacková

Počet postav/počet mrtvol: 5/4

Bodycount ratio: 80%

SCÉNA 1 – HRAD

(Na scéně Král na trůnu a jeho Rádce za trůnem, vběhne Šašek)

ŠAŠEK: Hoj, ty Václave čtvrtý, králi národa českého, na Točniku pobývající, po klidu toužící, dobré ráno tobě hoj ti přeji !

KRÁL: Šašku, šašku, co to díš? Vymáčknot se neumíš? Což já sám snad nevím lépe, jak zní jméno velkolepé, jež mi dobrý osud dal, bych je v zdraví užíval ?!

RÁDCE: Králi, králi, jsa tvůj rádce, povědět ti musím krátce, že tvé jméno vznešené, musí býti vyřčené, důležitý jest to úkol, mezi všechen lid zde vůkol !!

KRÁL: Dobrá dobrá, dosti plků, vyschlo už mi z toho v krku. Služebnictvo, noste cíše, pozvednem' je nyní výše, na oslavu naší říše ! ...ehm... Jazyk básnický již nelibě mi zní, tohle byla v rýmu věta poslední. Teď už budeme mluvit zase chvíli normálně.

RÁDCE: Králi, už máš zjista hlad.

KRÁL: To je rada, nebo co ?

RÁDCE: Pojďme na lov.

ŠAŠEK: Inu, zde je vidět, kterak je panovník loutkou v rukách potměšilců – kam se ten svět řítí ?

KRÁL: Nuže dobrá, skolíme pár laněk... *(Odchází s rádcem)*

ŠAŠEK: Nebohé zvíře, tak vznešené, takřka božské, zahubit chtějí pro svou mrzkou lásku k jídlu.. Král takový nebýval. Leč ješitnost v něm vzbuzuje špatný tento patolízal !

SCÉNA 2 - LES

(Na scéně Chlapec s Děvčetem, toho času na milostné schůzce)

DĚVČE: To dnes máme pěkné počasí...

CHLAPEC: Co to sem zase taháš ?! Na mne se dívej !

DÍVKA: To spolu přece souvisí... My... dva.. tady spolu... sami...příroda kol nás...

CHLAPEC: Jak máš čas dívat se na něco jiného, než na mě ?!

DÍVKA: A co na tobě mám stále vidět? Vždyť uvnitř člověka je skryt ten pravý poklad...

CHLAPEC: Co to meleš?! Mám snad střeva ze zlata nebo co? Na mou spanilou postavu se dívej – a co teprve má ztepilá tvář... A koukej si už shánět šaty! Za týden se žením!

DÍVKA: Ach bože! Ty máš jinou? Je-li tomu tak, hlas tvého srdce pochopím...

CHLAPEC: Tebe si беру, ty huso! A pamatuj si – srdce nemluví! (*Agresivně cloumá s dívkou a řve jak šílený*) Tak zítra.. (*Odchází, tu přichází král, spatří dívku a pozoruje ji z úkrytu*)

DÍVKA: Ach já nebohá, co si jen počít mám - Francek je hodný chlapec, ale nevím.. možná pro mne není ten pravý... (*Odchází*)

KRÁL: (*pateticky*) Ze všech laní, které jsme dnes viděli, je tato nejkrásnější... Tu tak ulovit

RÁDCE: Ale no tak králi, to je snad trochu silná káva ! Vždyť je to sprostá děva, ze zahnojeného statku vyhrabaná, zcela určitě nic pro tebe !

KRÁL: Ale láska si nedá poručit...

RÁDCE: Jak jsem již řekl, není to nic pro tebe, neb král musí předně vládnout svými city.

SCÉNA 3 – HRAD

(*Na scéně Král na trůnu, jeho Rádce za trůnem a Šašek pod trůnem*)

RÁDCE: Inu dobrá, králi. Říkáš-li, že se zde jedná pouze o nevinné laškování prosté rizika dlouhodobější vazby, mohu ti tedy být v této záležitosti nemálo nápomocen, neb, jak jistě víš, nesčetné milostné epizodky jsem již jako řádný rádce prožil.

KRÁL: Jistě jistě, jen pouhý flirt !

ŠAŠEK: Přirozeně, jak jsem již předeslal, na světlo vyplouvá, kterak se musí král přetvařovat a své pravé úmysly skrývat, aby unikl ledovému pohledu rádcových uzurpátorských očí !

KRÁL: Jak bych to tak s ní, můj drahý rádče, navlékl? Nevím, zda zvládnou správně reagovat v tak vypjaté situaci, jakou dozajista námluvy jsou...

RÁDCE: Žádné strachy, milý králi, ukryji se v opodálí.

ŠAŠEK: Dělalí umělou věc z onoho nadpozemského citu a snižují jeho hodnotu spočívající v přirozené čistotě.. Kam povede toto šablonování?

SCÉNA 4 – LES

(*Na scéně Dívka nervózně vyčkává Chlapce. Za stromem je ukrytý Rádce*)

DÍVKA: Kde ten Francek jenom je, jakoby tušil, že mu chci dát poslední sbohem... (*Nesměle se přišourává král*) Kdo jste, cizince?

RÁDCE: (*ukryt za stromem*) Jsem zasažen vaší krásou, jak střelou Amorovou !

KRÁL: (*přehnaná gestikulace + úzkostlivé pohledy na rádce*) Éééé...

RÁDCE: (*hlasitěji*) Jsem zasažen vaší krásou jak střelou Amorovou !

KRÁL: Jsem zasažen morovou střelou...

DÍVKA: Proboha!

RÁDCE: Vaše krása už na mne zcela dopadá..

KRÁL: Celý..už se rozpadám..

DÍVKA: Jemináčku, ubohý člověk !

RÁDCE: A vaše oči září jak hvězdy na nebesích při normálním svitu a bezmračném počasí...

KRÁL: Chceš si mě vzít ?

DÍVKA: Ten malomocný blouzní v předsmrtné agónii, musím jej utěšit. Ale jistě..

CHLAPEC: (*vtrhne*) Co se to tu sakra děje ?!

KRÁL: (*povzbuzen*) Pozdě, mladíku, vezme si mě ! Právě mi tato spanilá dívka dala své srdce !

DÍVKA: To je omyl ! Já myslela, že...

CHLAPEC: Nevěrnice bídná, takového hastroše. Podívej na mé svaly!

RÁDCE: (*vyskočí*) Urážíš krále !

DÍVKA: Cože, krále ?

KRÁL: Ano, jsem to já !

DÍVKA: Král je malomocný !

RÁDCE: Tos mi nikdy neřekl !

CHLAPEC: Bídnice, zradilas mě za mrzký peníz !/*sejme dívku/*

KRÁL: Hnusný vrahu ! Rádče, mou zbraň ! (*Rádce mu hrozí hroživou halapartnu*)
Vyzývám tě na čestný souboj, ty netvore !

CHLAPEC : Kdo je u tebe netvor ? Koukni na mé svaly, ty leproune! (*Začne boj, chlapec se svým chabým mečíkem záhy mrtev, král v šoku*)

RÁDCE: Další milostné dobrodružství už raději nebudeme rozjíždět?

KRÁL: Cože? (*Otočiv se, sejme nešťastně rádce svou halapartnou*) Nu co, špatně mi poradil a smrt si jistě zasloužil ... (*Náhle se zhroziv*) Bože ! Co jsem učinil?

ŠAŠEK: (*nepochopitelně přichází*) Vykonals, cos vykonat musel .. Události jsou předurčeny a nelze se vyhnout se mlýnskému kolu osudu - zvláště když s tebou co s loutkou manipuloval ten podlý ničema – i když o mrtvých jen dobře. Tvé černé svědomí je vysoká cena, kterou platíš za svou nerozhodnost.

KRÁL: Ano, ano, pravdu díš, můj věrný služebníče ... Byl jsem slepý ke tvému varování a teď se mi to vymstilo. Už ale vím, že pouze ty jsi to se mnou myslel dobře !

ŠAŠEK: I drž hlavu vzprímeně, králi, a nepochlebuj ! Již pozdě bycha honit...

KRÁL: Však přec ještě mohu alespoň něco napravit – na vděk není nikdy pozdě. Alespoň tě pasuji na rytíře, abys už nikdy nebyl jen přehlíženým přívěskem.. (*Vybalí meč, zakopne o mrtvolu rádce a zabiv v pádu šaška, zešílí*) Tak .. konečně budu vládnout na vlastní pěst... Je po všem... Tak ... Stahuje se mrak... letí sem drak... Je konec ! (*Přijdou poskoci, nasadí mu svěrací kazajku a odvlékají jej pryč, načež on ještě haleká z dálky*) Jsem připravenej ! Jsem připravenej na velkou jízdu !

